HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta extinsă)

3 mai 2018 *

„Dumping – Importuri de acid tartric originar din China – Modificarea taxei antidumping definitive – Reexaminare intermediară parțială – Acțiune în anulare – Afectare directă și individuală – Admisibilitate – Stabilirea valorii normale – Valoare normală construită – Schimbare de metodă – Tratament individual – Articolul 2 alineatul (7) litera (a) și articolul 11 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 [devenite articolul 2 alineatul (7) litera (a) și articolul 11 alineatul (9) din Regulamentul (UE) 2016/1036] – Adaptarea în timp a efectelor unei anulări”

În cauza T-431/12,

**Distillerie Bonollo SpA**, cu sediul în Formigine (Italia),

**Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA**, cu sediul în Borgoricco (Italia),

**Distillerie Mazzari SpA**, cu sediul în Sant’Agata sul Santerno (Italia),

**Caviro Distillerie Srl**, cu sediul în Faenza (Italia),

**Comercial Química Sarasa, SL**, cu sediul în Madrid (Spania),

reprezentate de R. MacLean, solicitor, și de A. Bochon, avocat,

reclamante,

împotriva

**Consiliului Uniunii Europene**, reprezentat de S. Boelaert și de B. Driessen, în calitate de agenți, asistați inițial de G. Berrisch, avocat, și de N. Chesaites, barrister, ulterior de G. Berrisch și în final de N. Tuominen, avocat,

pârât,

susținut de

**Comisia Europeană**, reprezentată inițial de M. França și de A. Stobiecka-Kuik, ulterior de M. França și de J.-F. Brakeland, în calitate de agenți,

și de

* Limba de procedură: engleza.

**Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd**, cu sediul în Changzhou (China), reprezentată de E. Vermulst, de S. Van Cutsem, de F. Graafsma și de J. Cornelis, avocați,

interveniente,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 626/2012 al Consiliului din 26 iunie 2012 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 349/2012 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2012, L 182, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă),

compus din domnul A. M. Collins (raportor), președinte, doamna M. Kancheva și domnii E. Bieliūnas, R. Barents și J. Passer, judecători,

grefier: doamna C. Heeren, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 17 octombrie 2017,

pronunță prezenta

## Hotărâre

### Istoricul cauzei

1 Acidul tartric este utilizat printre altele ca aditiv alimentar în producerea vinului și a altor băuturi și ca încetinitor de priză pentru ghips. În Uniunea Europeană, precum și în Argentina, acidul tartric L+ este fabricat pe baza subproduselor rezultate din fabricarea vinului, drojdiile de vin, care sunt transformate în tartrat de calciu și apoi în acid tartric. În China, acidul tartric L+ și acidul tartric DL sunt fabricate pe baza benzenului, care este transformat în anhidridă maleică, apoi în acid maleic și, în sfârșit, în acid tartric. Acidul tartric fabricat prin sinteză chimică are aceleași caracteristici fizice și chimice și este destinat acelorași utilizări de bază precum cel fabricat pe baza subproduselor rezultate din fabricarea vinului.

2 La 24 septembrie 2004, Comisia Europeană a fost sesizată cu o plângere referitoare la practici de dumping în domeniul acidului tartric, pe care au depus-o mai mulți producători europeni, printre care Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA și Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA.

3 La 30 octombrie 2004, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* avizul de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2004, C 267, p. 4).

4 Producătorii aflați la originea plângerii și-au făcut cunoscut punctul de vedere.

5 Comisia a efectuat vizite de verificare în spațiile unei serii de producători europeni, printre care cele trei societăți menționate la punctul 2 de mai sus și Distillerie Bonollo SpA.

6 La 27 iulie 2005, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1259/2005 de instituire a unui drept antidumping provizoriu la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2005, L 200, p. 73, Ediție specială, 11/vol. 42, p. 22, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).

7 La 23 ianuarie 2006, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (CE) nr. 130/2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2006, L 23, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 170, denumit în continuare „regulamentul definitiv”).

8 În urma publicării, la 4 august 2010, a unui aviz de expirare iminentă a anumitor măsuri antidumping (JO 2010, C 211, p. 11), Comisia a primit, la 27 octombrie 2010, o cerere de reexaminare în perspectiva expirării acestor măsuri, depusă de reclamante, Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari și Industria Chimica Valenzana.

9 La 26 ianuarie 2011, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* avizul de deschidere a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor și a unei reexaminări a măsurilor antidumping aplicabile la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2011, C 24, p. 14), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, denumit în continuare „regulamentul de bază”) [înlocuit prin Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21)] și, mai precis, al articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază [devenit articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036].

10 La 9 iunie 2011, reclamantele au depus o cerere de reexaminare intermediară parțială privind Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd și Ninghai Organic Chemical Factory (denumite în continuare „cei doi producători-exportatori chinezi”), în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază [devenit articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul 2016/1036].

11 La 29 iulie 2011, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* avizul de deschidere a unei reexaminări intermediare parțiale a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2011, C 223, p. 16), conform articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.

12 La 16 aprilie 2012, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 349/2012 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază (JO 2012, L 110, p. 3).

13 La aceeași dată, Comisia a comunicat reclamantelor documentul de informare finală care conținea faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să recomande modificarea măsurilor antidumping în vigoare.

14 În aceeași zi, reclamantele au transmis Comisiei o cerere de clarificări referitoare la calcularea valorii normale.

15 La 19 aprilie 2012, Comisia a comunicat reclamantelor răspunsul său.

16 La 25 aprilie 2012, reclamantele au transmis Comisiei comentariile lor cu privire la documentul de informare finală, criticând în special pretinsa schimbare a metodologiei utilizate pentru calcularea valorii normale. Pe de altă parte, reclamantele au solicitat o audiere cu reprezentanții Comisiei.

17 La 10 mai 2012, în cursul audierii cu reprezentanții Comisiei, reclamantele și-au exprimat obiecțiile cu privire la poziția acesteia. Pe de altă parte, acestea au depus observații scrise suplimentare la 16 mai și la 7 iunie 2012.

18 În urma procedurii de reexaminare intermediară parțială care viza cei doi producători-exportatori chinezi, Consiliul a adoptat, la 26 iunie 2012, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 626/2012 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 349/2012 (JO 2012, L 182, p. 1, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

19 În esență, regulamentul atacat refuză statutul de întreprindere care își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață („SEP”) celor doi producători-exportatori chinezi și, după construirea valorii normale pe baza informațiilor comunicate de un producător care a cooperat din țara analogă, și anume Argentina, majorează taxa antidumping aplicabilă produselor fabricate de cei doi producători-exportatori chinezi de la 10,1 % la 13,1 % și, respectiv, de la 4,7 % la 8,3 %.

**Procedura și concluziile părților**

20 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 28 septembrie 2012, reclamantele au introdus prezenta acțiune.

21 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 5 decembrie 2012, reclamantele au solicitat suspendarea procedurii. Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 7 decembrie 2012, Consiliul a solicitat de asemenea suspendarea procedurii.

22 La 13 decembrie 2012, președintele Camerei întâi a Tribunalului a admis cererea de suspendare pentru o perioadă de doi ani, în temeiul articolului 77 litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991.

23 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 31 ianuarie și la 16 mai 2013, Comisia și, respectiv, Changmao Biochemical Engineering au formulat cereri de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Consiliului.

24 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 13 noiembrie 2014, reclamantele au solicitat menținerea suspendării procedurii. Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 19 noiembrie 2014, Consiliul și-a exprimat acordul cu privire la această cerere.

25 La 27 ianuarie 2015, Tribunalul a admis cererea de suspendare până la 13 aprilie 2015, în temeiul articolului 77 litera (c) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991.

26 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 18 mai 2015, reclamantele au solicitat o suspendare suplimentară a procedurii. Cu toate acestea, întrucât Consiliul s-a opus acestei cereri prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 5 iunie 2015, cauza nu a putut fi suspendată în temeiul articolului 77 litera (c) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991.

27 Prin înscrisul separat depus la grefa Tribunalului la 29 iunie 2015, Consiliul a invocat o excepție de inadmisibilitate, în conformitate cu articolul 114 alineatul (1) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991.

28 La 22 aprilie 2016, în temeiul articolului 27 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, prezenta cauză a fost atribuită unui nou judecător raportor, repartizat Camerei a șasea, care, prin Ordonanța din 20 iulie 2016, a unit excepția de inadmisibilitate cu fondul și a dispus soluționarea odată cu fondul a cererilor privind cheltuielile de judecată.

29 Prin Decizia din 9 septembrie 2016 și prin Ordonanța din 15 septembrie 2016, președintele Camerei a șasea a Tribunalului a admis intervențiile Comisiei și Changmao Biochemical Engineering, arătând că, întrucât cererile lor de intervenție fuseseră depuse după expirarea termenului prevăzut la articolul 116 alineatul (6) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991, acestea ar fi autorizate să își prezinte observațiile pe parcursul procedurii orale, pe baza raportului de ședință care le-ar fi fost comunicat.

30 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, în temeiul articolului 27 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, judecătorul raportor a fost repartizat Camerei a opta, căreia i-a fost atribuită, în consecință, prezenta cauză.

31 La propunerea Camerei a opta, Tribunalul a decis, în temeiul articolului 28 din Regulamentul de procedură, să trimită cauza în fața unui complet de judecată extins.

32 Reclamantele solicită în esență Tribunalului:

– declararea admisibilității acțiunii;

– anularea regulamentului atacat, menținând în același timp în vigoare efectele sale până la adoptarea de către Consiliu a măsurilor de executare pe care le presupune hotărârea Tribunalului;

– obligarea Consiliului și a tuturor intervenienților la plata cheltuielilor de judecată.

33 Consiliul solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca inadmisibilă;

– cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;

– obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

34 La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a opta extinsă) a decis deschiderea fazei orale a procedurii și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul de procedură, a invitat părțile să răspundă la anumite întrebări scrise. Părțile au răspuns la aceste întrebări în termenele stabilite.

35 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 17 octombrie 2017.

## În drept

### *Cu privire la admisibilitate*

36 Excepția de inadmisibilitate invocată de Consiliu se întemeiază, pe de o parte, pe lipsa calității procesuale active și, pe de altă parte, pe lipsa interesului de a exercita acțiunea al reclamantelor.

*Cu privire la calitatea procesuală activă*

*– Argumentele părților*

37 Consiliul susține că regulamentul atacat se limitează la o creștere ușoară a taxei antidumping la importurile de acid tartric fabricat de cei doi producători-exportatori chinezi, fără a modifica celelalte constatări efectuate în Regulamentul de punere în aplicare nr. 349/2012, precum dumpingul practicat de orice alt producător-exportator chinez, prejudiciul important suferit de industria Uniunii, legătura de cauzalitate dintre dumping și prejudiciu și interesul Uniunii de a menține măsurile. Consiliul adaugă că regulamentul atacat este un instrument juridic hibrid. Astfel, potrivit Consiliului, deși conține decizii individuale privind cei doi producători-exportatori chinezi, acesta constituie o măsură de aplicare generală pentru reclamante. În ceea ce privește admisibilitatea acțiunii, situația producătorilor-exportatori ar fi, așadar, fundamental diferită de cea a producătorilor din Uniune, precum reclamantele.

38 În această privință, Consiliul consideră că faptul că reclamantele s-au aflat la originea adoptării regulamentului atacat, prin cererea lor de reexaminare intermediară parțială, nu este decisiv. În opinia sa, în cazul în care cererea lor de reexaminare ar fi fost respinsă, reclamantele ar fi putut să conteste această decizie. Întrucât procedura de reexaminare intermediară parțială a fost deschisă la cererea reclamantelor, regulamentul atacat care rezultă din aceasta ar fi o măsură de aplicare generală pentru reclamante, pe care ele nu o pot contesta din diverse motive.

39 În primul rând, potrivit Consiliului, reclamantele nu sunt vizate în mod direct de regulamentul atacat, care se limitează la stabilirea unei taxe antidumping revizuite pentru cei doi producători-exportatori chinezi. În această privință, Consiliul adaugă faptul că modificarea nivelului taxei antidumping aplicabile importurilor celor doi producători-exportatori chinezi nu este susceptibilă să producă efecte juridice cu privire la reclamante, întrucât ele nu plătesc taxe antidumping. Chiar dacă revizuirea nivelului în cauză ar fi susceptibilă să aibă un impact economic asupra producătorilor din Uniune, inclusiv asupra reclamantelor, aceasta nu ar demonstra producerea efectului juridic necesar.

40 Reclamantele nu ar avea un drept subiectiv la instituirea unor taxe antidumping de un anumit nivel în privința concurenților lor. Pe de o parte, impunerea unor taxe antidumping ar fi condiționată de existența unui interes al Uniunii. Pe de altă parte, industria Uniunii nu ar avea un drept subiectiv la stabilirea unei taxe de un anumit nivel, întrucât nivelul taxei depinde de date confidențiale ale altor părți și rezultă din aprecierea unor situații economice, politice și juridice complexe.

41 În al doilea rând, Consiliul susține că reclamantele nu sunt vizate în mod individual de regulamentul atacat. Situația reclamantelor, în calitate de producători de acid tartric, ar fi analogă cu cea a oricărei entități care desfășoară activități pe piața acidului tartric a Uniunii. În această privință, ar fi necesar să se facă trimitere prin analogie la jurisprudența în materia ajutoarelor de stat, care ar presupune ca reclamantele să demonstreze că poziția lor pe piață ar fi afectată în mod substanțial de modificarea taxelor antidumping introdusă prin regulamentul atacat. Simpla împrejurare că un act este susceptibil să exercite o anumită influență asupra raporturilor de concurență care există pe piața relevantă și că reclamantele se află într-un anumit raport de concurență cu beneficiarul actului nu ar fi suficientă pentru ca acestea să poată fi considerate vizate în mod individual.

42 Consiliul respinge ca nesusținută afirmația reclamantelor potrivit căreia industria acidului tartric a Uniunii ar putea dispărea cu ușurință, având în vedere marja de profit a industriei Uniunii în perioada anchetei de reexaminare.

43 De asemenea, Consiliul susține că faptul că reclamantele au participat în mod activ la procedura administrativă nu este suficient pentru ca acestea să fie considerate vizate în mod individual. În plus, nivelul taxelor antidumping nu s-ar întemeia pe date furnizate de reclamante, ci pe date furnizate de cei doi producători-exportatori chinezi și de producătorul care a cooperat din țara analogă sau pe date accesibile publicului.

44 În acest context, Consiliul consideră că faptul că regulamentul atacat menționează în mod explicit reclamantele este lipsit de relevanță.

45 În ședință, Comisia a precizat că susținea obiecțiile Consiliului în ceea ce privește lipsa calității procesuale active a reclamantelor. Cu toate acestea, în răspunsul la întrebările Tribunalului, ea a precizat că faptul că reclamantele nu plătesc taxa antidumping este un element care trebuie luat în considerare printre altele, dar nu este decisiv în sine pentru a stabili dacă acestea sunt vizate în mod direct de regulamentul atacat.

46 Reclamantele contestă obiecțiile Consiliului în ceea ce privește calitatea lor procesuală activă și susțin că sunt vizate în mod direct și individual de regulamentul atacat.

– *Aprecierea Tribunalului*

47 Potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, orice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile prevăzute la primul și la al doilea paragraf, o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual, precum și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare.

48 Întrucât reclamantele nu sunt destinatare ale regulamentului atacat, este necesar să se examineze mai întâi dacă ele sunt vizate în mod direct și individual de acesta.

49 În ceea ce privește aspectul dacă reclamantele sunt vizate în mod direct, această condiție impune, potrivit unei formule utilizate frecvent în jurisprudență, ca actul Uniunii atacat să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a reclamantului, pe de o parte, și să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor acestui act care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare, această punere în aplicare având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare, pe de altă parte (Ordonanța din 6 septembrie 2011, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul, T-18/10, EU:T:2011:419, punctul 71, și Ordonanța din 14 ianuarie 2015, SolarWorld și alții/Comisia, T-507/13, EU:T:2015:23, punctul 40).

50 Întrucât statele membre, însărcinate cu punerea în aplicare a regulamentului atacat, nu aveau nicio marjă de apreciere în ceea ce privește nivelul taxei antidumping și impunerea acestei taxe la produsele vizate [a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 decembrie 2014, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul, T-643/11, EU:T:2014:1076, punctul 28 (nepublicată)], a doua cerință menționată la punctul 49 de mai sus este îndeplinită.

51 În ceea ce privește prima dintre aceste cerințe, contrar celor susținute de Consiliu și de Comisie, nu poate fi admisă o interpretare restrictivă a cerinței afectării directe a situației juridice a reclamantelor.

52 În această privință, trebuie amintite Concluziile avocatului general Kokott prezentate în cauza Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul (C-583/11 P, EU:C:2013:21, punctul 71), potrivit cărora în jurisprudență s-au admis în repetate rânduri, în mod absolut întemeiat, acțiuni în anulare formulate de particulari împotriva actelor Uniunii ale căror efecte asupra reclamanților nu sunt de natură juridică, ci în esență materială, în special pentru motivul că aceștia sunt vizați în mod direct în calitatea lor de participanți pe piață în concurență cu alți participanți pe piață.

53 Astfel, în cazul în care poziția adoptată de Consiliu și de Comisie în prezenta cauză în ceea ce privește noțiunea de afectare directă ar fi corectă, orice acțiune formulată de un producător din Uniune împotriva unui regulament de impunere a unor taxe antidumping ar trebui să fie declarată inadmisibilă în mod sistematic, la fel ca orice acțiune formulată de un concurent al beneficiarului unui ajutor declarat compatibil cu piața internă de către Comisie în urma procedurii oficiale de investigare și ca orice acțiune formulată de un concurent împotriva unei decizii prin care o concentrare este declarată compatibilă cu piața internă.

54 Or, aceste tipuri de acțiuni au fost declarate admisibile de jurisprudență în numeroase rânduri.

55 În primul rând, în domeniul antidumpingului, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia (264/82, EU:C:1985:119, punctele 12-16), care se referea la o situație extrem de apropiată de cea din speță, Curtea a statuat în mod explicit că regulamentul în cauză îl privea direct pe reclamant, un producător european concurent care considera că taxele antidumping impuse nu erau suficient de ridicate. Pe de altă parte, în cauzele în care s-au pronunțat Hotărârea din 8 iulie 1998, CECOM/Consiliul (T-232/95, EU:T:1998:158), și Hotărârea din 28 octombrie 1999, EFMA/Consiliul (T-210/95, EU:T:1999:273), inadmisibilitatea acțiunilor formulate de asociații de producători europeni împotriva regulamentelor de impunere a unor taxe antidumping pe care acești producători le considerau nesatisfăcătoare nu a fost invocată nici de părât, nici din oficiu.

56 Chiar dacă jurisprudența a considerat inadmisibilă acțiunea formulată de un anumit număr de producători din Uniune care aparțineau unei asociații aflate la originea unei plângeri antidumping împotriva deciziei Comisiei de a accepta angajamente ale producătorilor-exportatori în cadrul unei proceduri antidumping, această concluzie rezulta din faptul că se considerase că această decizie nu producea în mod direct efecte asupra reclamanților, efecte care ar fi putut eventual să decurgă din regulamentul antidumping de punere în aplicare a angajamentelor (a se vedea în acest sens Ordonanța din 14 ianuarie 2015, SolarWorld și alții/Comisia, T-507/13, EU:T:2015:23, punctele 48, 52 și 58, confirmată prin Ordonanța din 10 martie 2016, SolarWorld/Comisia, C-142/15 P, nepublicată, EU:C:2016:163, punctele 24-28), ceea ce este foarte diferit de speță.

57 În al doilea rând, în domeniul ajutoarelor de stat, s-a considerat foarte adesea că concurenții întreprinderilor beneficiare ale ajutorului erau vizați în mod direct de decizia Comisiei prin care ajutorul în cauză este declarat compatibil cu piața internă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 ianuarie 1986, Cofaz și alții/Comisia, 169/84, EU:C:1986:42, punctul 30, Hotărârea din 27 aprilie 1995, ASPEC și alții/Comisia, T-435/93, EU:T:1995:79, punctele 60 și 61, și Hotărârea din 22 octombrie 1996, Skibsværftsforeningen și alții/Comisia, T-266/94, EU:T:1996:153, punctul 49). În această privință, este necesar să se precizeze că situația concurentului beneficiarului unui ajutor și cea a concurentului producătorului-exportator ale cărui produse sunt supuse unor taxe antidumping pretins insuficiente sunt în esență comparabile în scopul analizării condiției afectării directe în cadrul admisibilității acțiunii.

58 În al treilea rând, există în jurisprudență numeroase exemple de acțiuni formulate de concurenți împotriva unor decizii prin care unele concentrări sunt declarate compatibile cu piața internă, în care condiția afectării directe a fost considerată îndeplinită (Hotărârea din 19 mai 1994, Air France/Comisia, T-2/93, EU:T:1994:55, punctul 41, Hotărârea din 3 aprilie 2003, BaByliss/Comisia, T-114/02, EU:T:2003:100, punctul 89, și Hotărârea din 30 septembrie 2003, ARD/Comisia, T-158/00, EU:T:2003:246, punctul 60). Din aceste cauze reiese în special că a fost recunoscut caracterul direct al afectării reclamanților, deși aceștia nu erau părți la concentrări. Astfel, din moment ce deciziile în discuție în aceste cauze permiteau realizarea imediată a concentrării, ele erau de natură să inducă o modificare imediată a situației piețelor vizate. În plus, Tribunalul a statuat că, întrucât voința părților la concentrare de a o realiza nu era incertă, operatorii economici care interveneau pe piețele vizate puteau, la data deciziei care era atacată, să aibă certitudinea unei modificări imediate sau rapide a stării pieței (Hotărârea din 4 iulie 2006, easyJet/Comisia, T-177/04, EU:T:2006:187, punctele 31 și 32).

59 Având în vedere ceea ce precedă, trebuie să se observe că regulamentul atacat pune capăt procedurii de reexaminare intermediară parțială, inițiată la cererea reclamantelor, prin modificarea taxelor antidumping aplicabile importurilor celor doi producători-exportatori chinezi. Astfel, prin formularea cererii lor de reexaminare intermediară parțială în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, reclamantele au urmărit să obțină adoptarea de către Comisie și de către Consiliu a unor măsuri adecvate pentru a contrabalansa dumpingul care stă la baza prejudiciului lor. Întrucât reclamantele se află la originea procedurii de reexaminare intermediară parțială și măsurile adoptate în urma acestei proceduri erau destinate să contrabalanseze dumpingul aflat la originea prejudiciului ale cărui victime sunt acestea în calitate de producători-concurenți care operează pe aceeași piață, ele sunt vizate în mod direct de regulamentul atacat.

60 Argumentele invocate de Consiliu și de Comisie nu pot infirma această concluzie.

61 În primul rând, este necesar să se respingă argumentul Consiliului referitor la faptul că modificarea taxelor antidumping aplicabile nu este susceptibilă să producă efecte juridice în privința reclamantelor, întrucât acestea nu plătesc nicio taxă antidumping. Această împrejurare nu este decisivă în sine (a se vedea în acest sens jurisprudența citată la punctul 55 de mai sus), după cum a recunoscut, de altfel, Comisia în ședință.

62 Mai mult, trebuie amintit că, după cum au arătat în mod întemeiat reclamantele, nici cei doi producători-exportatori chinezi nu trebuie să plătească asemenea taxe. Astfel, aceste taxe sunt achitate de către importatorii din Uniune. În plus, articolul 12 din regulamentul de bază (devenit articolul 12 din Regulamentul 2016/1036) interpretat în lumina considerentelor (16) și (18) ale acestuia [devenite considerentele (17) și (19) ale Regulamentului 2016/1036] se opune preluării sau „absorbției” taxelor antidumping de către producătorii-exportatori.

63 În al doilea rând, este necesar să se respingă argumentul Consiliului, susținut de Comisie în ședință, potrivit căruia reclamantele nu au un drept subiectiv la instituirea unor taxe antidumping de un anumit nivel în privința concurenților lor. Pe de o parte, pentru a aprecia admisibilitatea acțiunii, este suficient să se examineze dacă regulamentul atacat afectează direct reclamantele, așa cum este cazul pentru motivele prezentate mai sus. Pe de altă parte, trebuie amintit că, după cum reiese din cererea introductivă, reclamantele nu susțin că au un drept subiectiv la instituirea unor taxe antidumping de un anumit nivel, ci se limitează să reproșeze Consiliului și Comisiei încălcarea normelor prevăzute de regulamentul de bază la calcularea valorii normale.

64 În al treilea rând, trebuie respins de asemenea argumentul Consiliului, susținut de Comisie în ședință, potrivit căruia, odată ce el însuși și Comisia acceptă să inițieze procedura de reexaminare intermediară parțială, reclamantele nu pot contesta rezultatul acestei proceduri. Reiese în special din cuprinsul punctului 16 din excepția de inadmisibilitate și din cuprinsul punctului 23 din duplică că acest argument pare să se întemeieze pe două considerații, și anume, pe de o parte, faptul că în urma acestei proceduri nu se poate ajunge la un rezultat mai puțin favorabil pentru industria Uniunii, întrucât taxele antidumping vor fi fie majorate, fie menținute la același nivel, și, pe de altă parte, că actul adoptat în urma acestei proceduri ar fi o măsură cu aplicabilitate generală pentru reclamante.

65 Al doilea aspect al acestui argument va fi examinat în cadrul aprecierii condiției referitoare la afectarea individuală la punctele 74-91 de mai jos. În ceea ce privește primul aspect al argumentului, acesta nu poate fi admis pentru două motive. Pe de o parte, Consiliul nu se referă la nicio normă de drept care l-ar împiedica pe acesta și pe Comisie să decidă impunerea unor taxe antidumping mai puțin ridicate în urma procedurii de reexaminare intermediară, la care pot participa, de altfel, producătorii-exportatori vizați. Astfel, nu se pot anticipa concluziile anchetei de reexaminare, care ar putea conduce la utilizarea unei metode diferite dacă s-ar produce o schimbare a circumstanțelor în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază [devenit articolul 11 alineatul (9) din Regulamentul 2016/1036] sau dacă metoda utilizată inițial s-ar dovedi contrară dispozițiilor articolului 2 din regulamentul de bază (devenit articolul 2 din Regulamentul 2016/1036) (a se vedea în acest sens

Hotărârea din 8 iulie 2008, Huvis/Consiliul, T-221/05, nepublicată, EU:T:2008:258, punctele 41 și 42). Pe de altă parte, dacă s-ar accepta poziția Consiliului și a Comisiei, acestea ar avea posibilitatea să se sustragă *de facto* controlului exercitat de instanță, limitându-se la o majorare pur marginală a taxelor antidumping în urma oricărei cereri de reexaminare intermediară din partea industriei Uniunii, chiar dacă aplicarea corectă a dispozițiilor din regulamentul de bază ar fi trebuit să conducă la o majorare semnificativ superioară. O asemenea posibilitate nu poate fi acceptată.

66 În al patrulea rând, este necesar să se respingă argumentele invocate de Consiliu în temeiul jurisprudenței pentru a contesta afectarea directă a reclamantelor.

67 Mai întâi, Consiliul citează punctul 75 din Ordonanța din 6 septembrie 2011, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul (T-18/10, EU:T:2011:419), potrivit căruia, deși nu se poate exclude posibilitatea ca interdicția generală de introducere pe piață prevăzută de regulamentul în cauză să poată avea repercusiuni asupra activității persoanelor care intervin în amonte sau în aval de această introducere pe piață, nu este mai puțin adevărat că astfel de repercusiuni nu pot fi considerate ca decurgând direct din regulament. Acest punct precizează de asemenea că, „referitor la eventualele consecințe economice ale acestei interdicții, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, acestea din urmă nu privesc situația juridică, ci doar situația de fapt a reclamanților”.

68 În această privință, reiese din interpretarea de ansamblu a punctului 75 din Ordonanța din 6 septembrie 2011, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul (T-18/10, EU:T:2011:419), că acesta se referea la aspectul dacă un regulament privind introducerea pe piață a produselor derivate din focă produce efecte directe numai asupra situației celor care erau activi pe această piață sau dacă produce efecte directe și asupra situației persoanelor care își desfășoară activitatea în amonte, precum vânătorii, ceea ce Tribunalul a exclus, considerând că eventualele efecte ar fi indirecte. Această interpretare este, de altfel, confirmată la punctele 73-75 din Concluziile avocatului general Kokott prezentate în cauza Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul (C-583/11 P, EU:C:2013:21). Prin urmare, Consiliul nu poate invoca în susținerea tezei sale Ordonanța din 6 septembrie 2011, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul (T-18/10, EU:T:2011:419), ale cărei împrejurări și problematică diferă fundamental de speță.

69 Consiliul se referă de asemenea la punctul 40 din Ordonanța din 7 iulie 2014, Group’Hygiène/Comisia (T-202/13, EU:T:2014:664), privind o acțiune în anulare împotriva unei directive. Din cuprinsul punctelor 36-40 din această ordonanță rezultă că dispozițiile naționale care transpun directiva, iar nu aceasta, sunt cele care sunt susceptibile să producă efecte juridice asupra situației reclamantului. În acest context, Tribunalul a statuat că acesta nu putea să se întemeieze pe pretinsele repercusiuni financiare care rezultă din directivă pentru a demonstra că aceasta îl privea în mod direct.

70 Trebuie să se constate că împrejurările și problematica Ordonanței din 7 iulie 2014, Group’Hygiène/Comisia (T-202/13, EU:T:2014:664), nu sunt comparabile cu cele din prezentul caz. În speță, reclamantele nu contestă o directivă și nu există o măsură națională de transpunere susceptibilă să îi afecteze în mod direct. În realitate, după cum a recunoscut Consiliul în răspunsul său la întrebările scrise adresate de Tribunal și în ședință, regulamentul atacat nu presupune nicio măsură de executare pe plan național în privința reclamantelor. Deși Consiliul se prevalează de considerațiile expuse, cu titlu suplimentar, la punctul 40 din Ordonanța din 7 iulie 2014, Group’Hygiène/Comisia (T-202/13, EU:T:2014:664), referitoare la lipsa afectării directe a situației juridice a reclamantului, nu este mai puțin adevărat că situația specifică a reclamantului în speță nu pare a putea fi transpusă în prezentul litigiu în condițiile în care, astfel cum se amintește la punctul 52 de mai sus, jurisprudența recunoaște admisibilitatea acțiunilor în anulare formulate împotriva unor acte ale Uniunii ale căror efecte asupra reclamanților sunt în esență efecte materiale.

71 În sfârșit, Consiliul citează punctele 78, 79 și 87 din Hotărârea din 9 iunie 2016, Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul (T-276/13, atacată cu recurs, EU:T:2016:340), în susținerea argumentelor sale privind lipsa afectării directe.

72 Trebuie să se arate că punctele 75-87 din Hotărârea din 9 iunie 2016, Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul (T-276/13, atacată cu recurs, EU:T:2016:340), se refereau la o chestiune diferită față de cea din speță. În special, acestea priveau examinarea calității procesuale active în mod individual și, așadar, independent de calitatea procesuală activă, ca reprezentanți ai membrilor lor, a două asociații de producători americani ale căror produse fuseseră supuse unor taxe antidumping. În acest context, Tribunalul a statuat că asociațiile reclamante nu erau afectate în mod individual de regulamentul antidumping privind produsele membrilor lor, cu excepția unui motiv referitor la protecția drepturilor lor procedurale ca urmare a propriei lor participări la procedura antidumping. Din aceasta rezultă că punctele 78, 79 și 87 din Hotărârea din 9 iunie 2016, Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul (T-276/13, atacată cu recurs, EU:T:2016:340), nu pot susține teza Consiliului.

73 Având în vedere ceea ce precedă, este necesar să se considere că reclamantele sunt vizate în mod direct de regulamentul atacat.

74 În ceea ce privește aspectul dacă reclamantele sunt vizate în mod individual, din jurisprudență reiese că alte subiecte decât destinatarii unui act nu pot pretinde că acesta le privește în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE decât dacă acest act le afectează în considerarea anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care le caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, le individualizează într-un mod analog celui al destinatarului (Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223).

75 În ceea ce privește, mai precis, domeniul antidumpingului, deși este adevărat că, în raport cu criteriile de la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, regulamentele de instituire a unor taxe antidumping, prin natura și prin domeniul lor de aplicare, au un caracter normativ, prin faptul că se aplică tuturor operatorilor economici interesați, nu este exclus totuși ca anumite dispoziții din aceste regulamente să îi poată viza individual pe anumiți operatori economici (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 aprilie 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 19).

76 Din aceasta rezultă că actele de instituire a unor taxe antidumping pot, fără a-și pierde caracterul normativ, să privească, în anumite împrejurări, în mod individual anumiți operatori economici, care au, prin urmare, calitate procesuală activă pentru a formula o acțiune în anularea acestor acte (Hotărârea din 16 mai 1991, Extramet Industrie/Consiliul, C-358/89, EU:C:1991:214, punctul 14).

77 Recunoașterea dreptului anumitor categorii de operatori economici de a formula o acțiune în anulare împotriva unui regulament antidumping nu poate totuși să împiedice ca alți operatori să poată fi de asemenea vizați în mod individual de un astfel de regulament (Hotărârea din 16 mai 1991, Extramet Industrie/Consiliul, C-358/89, EU:C:1991:214, punctul 16, și Hotărârea din 16 aprilie 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 22). În această privință, este important să se sublinieze că nu există o listă exhaustivă a criteriilor cărora ar trebui să le corespundă situația reclamantelor, care pot astfel să se refere la existența unui ansamblu de elemente constitutive ale unei asemenea situații specifice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 mai 1991, Extramet Industrie/Consiliul, C-358/89, EU:C:1991:214, punctul 17).

78 În scopul acestei analize, este necesar să se examineze, pe de o parte, rolul reclamantelor în cadrul procedurii antidumping și, pe de altă parte, poziția lor pe piața vizată de regulamentul atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia, 264/82, EU:C:1985:119, punctele 12-15, Hotărârea din 9 iunie 2016, Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul, T-276/13, atacată cu recurs, EU:T:2016:340, punctul 122, și Hotărârea din 9 iunie 2016, Marquis Energy/Consiliul, T-277/13, atacată cu recurs, EU:T:2016:343, punctul 84).

79 În primul rând, din jurisprudență rezultă că participarea activă a reclamantului la procedura administrativă, de exemplu prin intermediul unei plângeri, comunicarea de date, depunerea de observații scrise sau participarea la o audiere, constituie un element relevant pentru a dovedi afectarea

individuală a acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 aprilie 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punctele 24-26, și Hotărârea din 9 iunie 2016, Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul, T-276/13, atacată cu recurs, EU:T:2016:340, punctele 123-127).

80 În al doilea rând, pentru a aprecia afectarea poziției unui reclamant pe piață, instanța Uniunii se întemeiază pe o serie de elemente precum structura concentrată sau fragmentată a pieței, poziția pe piață a reclamantului și a concurentului în cauză în termeni absoluți și relativi pe piață sau amploarea impactului actului în litigiu asupra activităților reclamantului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia, 264/82, EU:C:1985:119, punctul 15, Hotărârea din 16 mai 1991, Extramet Industrie/Consiliul, C-358/89, EU:C:1991:214, punctul 17, Hotărârea din 9 iunie 2016, Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul, T-276/13, atacată cu recurs, EU:T:2016:340, punctul 128, și Hotărârea din 9 iunie 2016, Marquis Energy/Consiliul, T-277/13, nepublicată, atacată cu recurs, EU:T:2016:343, punctul 90).

81 Din aprecierea acestei serii de elemente efectuată de instanța Uniunii se poate deduce că, cu cât raporturile de concurență dintre reclamant și concurentul în cauză sunt mai directe, fie pentru că numărul de operatori activi pe piață este redus, fie pentru că întreprinderea în cauză este principalul concurent al reclamantului, și cu cât sunt mai importante consecințele negative pentru acesta din urmă, cu atât mai mult este necesar să se concluzioneze că el este vizat în mod individual de actul atacat.

82 Acestea sunt considerațiile în lumina cărora trebuie să se analizeze situația reclamantelor pentru a stabili dacă ele sunt vizate în mod individual de regulamentul atacat.

83 În primul rând, în ceea ce privește participarea lor la procedura administrativă, criteriu care nu este nici indispensabil, nici suficient în sine, însă este totuși relevant, din considerentul (2) al regulamentului atacat reiese că reclamantele s-au aflat la originea procedurii de reexaminare intermediară parțială ca urmare a cererii lor introduse la 9 iunie 2011, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază. În plus, din considerentul (2) al regulamentului atacat reiese de asemenea că reclamantele sunt identificate nominal, ceea ce este un element relevant împreună cu altele pentru a aprecia afectarea lor individuală, contrar celor pretinse de Consiliu. Pe de altă parte, acestea au prezentat observații scrise cel puțin de cinci ori în cursul procedurii de reexaminare intermediară, în ceea ce privește respingerea SEP pentru cei doi producători-exportatori chinezi și metodologia de calcul al valorii normale aplicată de Comisie. De asemenea, acestea au participat la o reuniune cu reprezentanții Comisiei la 10 mai 2012. În plus, reiese în special din considerentele (39) și (41) ale regulamentului atacat că în acesta sunt respinse explicit anumite argumente invocate de reclamante în cursul procedurii de reexaminare.

84 Rezultă din aceasta că reclamantele au participat în mod activ la procedura administrativă și au contribuit în mod semnificativ la desfășurarea sa, precum și la rezultatul său.

85 În al doilea rând, în ceea ce privește criteriul referitor la afectarea poziției reclamantelor pe piață, chiar dacă jurisprudența tradițională în materia antidumpingului nu reia în general cerința ca afectarea poziției reclamantului pe piața vizată să fie substanțială, precum în materia ajutoarelor de stat, raționamentul aplicat este în esență identic. În plus, reclamantele nu invocă niciun motiv de principiu care să permită justificarea aplicării unor criterii de admisibilitate mai puțin stricte în materia antidumpingului, astfel cum pretind acestea. Pe de altă parte, jurisprudența recentă a Tribunalului face referire la cerința unei afectări substanțiale a poziției pe piață (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iunie 2016, Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul, T-276/13, atacată cu recurs, EU:T:2016:340, punctele 122 și 128, și Hotărârea din 9 iunie 2016, Marquis Energy/Consiliul, T-277/13, nepublicată, atacată cu recurs, EU:T:2016:343, punctele 84 și 90). Prin urmare, argumentul Consiliului potrivit căruia revine reclamantelor sarcina de a demonstra că poziția lor pe piață a fost afectată substanțial este întemeiat.

86 În ceea ce privește condiția afectării substanțiale a poziției pe piață a reclamantelor având în vedere împrejurările speței, trebuie arătat mai întâi că însuși Consiliul admite că regulamentul atacat nu repune în discuție constatările efectuate prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 349/2012 în ceea ce privește existența unui prejudiciu important suferit de industria Uniunii, precum și existența unei legături de cauzalitate între importurile originare din China, inclusiv cele ale celor doi producători-exportatori chinezi, și prejudiciul menționat. Aceste constatări, care, de altfel, nu sunt contestate de părți, sunt importante pentru a stabili dacă reclamantele erau vizate în mod individual de regulamentul atacat, care urmărea adoptarea unor măsuri antidumping adecvate.

87 Mai precis, reclamantele susțin că producția lor reprezintă 73 % din acidul tartric produs de industria Uniunii, fără ca acest aspect să fie contrazis de Consiliu și de Comisie. În ședință, Comisia a arătat că industria Uniunii avea o cotă de piață de 44 % în 2012. De asemenea, reclamantele au susținut în ședință, fără ca acest aspect să fie contestat de Consiliu și de Comisie, că printre ele se numărau principalii producători din industria Uniunii, inclusiv cel mai important producător, și anume Distillerie Mazzari. În plus, reiese din înscrisurile reclamantelor și din considerentul (58) al Regulamentului de punere în aplicare nr. 349/2012 că piața în cauză prezintă un număr relativ mic de producători din Uniune și că este, așadar, relativ concentrată.

88 În plus, reclamantele susțin că, în calitate de concurente ale celor doi producători-exportatori chinezi, ele au suferit efectele negative grave ale practicilor de dumping, în special pierderi de cote de piață și pierderi de locuri de muncă de 28 %, și că astfel de practici ar risca să provoace dispariția lor. Chiar dacă Consiliul contestă pretinsul risc de dispariție a reclamantelor, trebuie să se constate că considerentele (75) și (77) ale Regulamentului de punere în aplicare nr. 349/2012, adoptat doar cu două luni înaintea regulamentului atacat, indică o reducere a cotei de piață a producătorilor din Uniune de peste 7 puncte procentuale între 2007 și 2010, precum și o reducere de 28 % a nivelului de ocupare a forței de muncă în aceeași perioadă. Pe de altă parte, considerentul (80) al Regulamentului nr. 349/2012 arată că industria din Uniune rămâne vulnerabilă la efectele prejudiciabile ale dumpingului. Prin urmare, nu se poate nega faptul că reclamantele au suferit efectele negative grave ale practicilor de dumping pe care regulamentul atacat urmărea să le elimine. În plus, potrivit considerentului (62) al Regulamentului de punere în aplicare nr. 349/2012, volumul importurilor în Uniune ale produsului în cauză provenind de la producătorii-exportatori chinezi care au făcut obiectul măsurilor antidumping a atins o cotă de piață mai mare de 12 % în 2010, ceea ce este considerabil.

89 În ședință, Comisia a susținut că considerațiile referitoare la Changmao Biochemical Engineering, prezentă la ședință, nu pot fi luate în considerare în vederea examinării afectării substanțiale a poziției pe piață a reclamantelor. Acest argument nu poate fi admis pentru mai multe motive. Mai întâi, trebuie amintit că regulamentul atacat urmărea adoptarea unor taxe antidumping adecvate pentru a contrabalansa dumpingul legat de importurile produselor Changmao Biochemical Engineering și ale Ninghai Organic Chemical Factory. În plus, au avut loc efectiv importuri de produse ale Changmao Biochemical Engineering. Pe de altă parte, la momentul formulării acțiunii, niciun motiv nu se opunea luării în considerare a unor considerații referitoare la Changmao Biochemical Engineering pentru a stabili dacă reclamantele erau vizate în mod individual. În plus, trebuie arătat că Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372), a anulat regulamentul atacat numai pentru motive de încălcare a dreptului la apărare în ceea ce privește Changmao Biochemical Engineering. În sfârșit, după cum se arată la punctele 105-113 de mai jos, reclamantele își păstrează interesul de a exercita acțiunea pentru a evita ca nelegalitățile reproșate să se repete în viitor, în special în contextul menținerii preconizate a taxelor antidumping.

90 În această privință, este necesar să se arate că, la 19 aprilie 2017, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* avizul de deschidere a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor antidumping aplicabile importurilor de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2017, C 122, p. 8), în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază. Rezultă din aceasta că Consiliul și Comisia preconizează menținerea taxelor antidumping în ceea ce privește produsele tuturor producătorilor-exportatori vizați, printre care Changmao Biochemical Engineering.

91 Având în vedere ceea ce precedă, este necesar să se concluzioneze că reclamantele prezintă calități specifice în calitate de concurente ale celor doi producători-exportatori chinezi și se află într-o situație de fapt care le caracterizează și le individualizează într-un mod analog celui al destinatarilor regulamentului atacat.

92 Pe de altă parte, întrucât nu impune taxe antidumping cu privire la produsele reclamantelor, regulamentul atacat nu este susceptibil în principiu să presupună măsuri de executare pe plan național în privința acestora, spre deosebire de situația producătorului-exportator sau a importatorului de produse supuse unor taxe antidumping (a se vedea în acest sens Ordonanța din 21 ianuarie 2014, Bricmate/Consiliul, T-596/11, nepublicată, EU:T:2014:53, punctele 71-73). Rezultă din aceasta că reclamantele nu dispun în principiu de căi de atac alternative pe plan național pentru a invoca pretinsa nelegalitate a regulamentului atacat.

93 Chiar dacă o asemenea împrejurare nu poate conduce la înlăturarea condiției referitoare la afectarea individuală, care este prevăzută expres de Tratatul FUE, trebuie amintit că condiția potrivit căreia o persoană nu poate formula o acțiune împotriva unui regulament decât dacă este vizată nu numai direct, ci și individual trebuie interpretată în lumina dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă ținând cont de diversele circumstanțe care sunt de natură să individualizeze un reclamant (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 iulie 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Consiliul, C-50/00 P, EU:C:2002:462, punctul 44, Hotărârea din 1 aprilie 2004, Comisia/Jégo-Quéré, C-263/02 P, EU:C:2004:210, punctul 36, și Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 44).

94 În lumina ansamblului acestor elemente, este necesar să se considere că reclamantele sunt vizate în mod direct și individual de regulamentul atacat, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf a doua teză TFUE.

95 Având în vedere această concluzie, nu este necesar ca Tribunalul să se pronunțe cu privire la calitatea procesuală activă a reclamantelor în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf a treia teză TFUE, în ceea ce privește admisibilitatea unei acțiuni formulate împotriva unui act normativ care îl privește în mod direct pe reclamant și care nu presupune măsuri de executare, aspecte asupra cărora părțile s-au pronunțat în răspunsul la întrebările scrise adresate de Tribunal și în ședință.

*Cu privire la interesul de a exercita acțiunea*

*– Argumentele părților*

96 Consiliul susține că reclamantele nu au niciun interes să obțină anularea regulamentului atacat, întrucât această anulare ar însemna că taxele antidumping stabilite prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 349/2012, mai puțin ridicate, ar deveni aplicabile în mod retroactiv începând de la data intrării în vigoare a regulamentului atacat.

97 Acesta adaugă că condițiile pentru menținerea efectelor regulamentului atacat în temeiul articolului 264 al doilea paragraf TFUE nu sunt îndeplinite. În special, nu se poate omite să fie luat în considerare interesul importatorilor, care ar trebui să achite taxe antidumping nelegale până la adoptarea unui nou regulament.

98 În răspunsul la întrebările scrise adresate de Tribunal cu privire la consecințele Hotărârii din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372), Consiliul susține că prezentul litigiu a rămas fără obiect în ceea ce privește taxele antidumping impuse cu privire la produsele Changmao Biochemical Engineering. Prin urmare, obiectul prezentului litigiu s-ar limita la taxele antidumping impuse cu privire la produsele Ninghai Organic Chemical Factory.

99 În ceea ce privește aspectul interesului de a exercita acțiunea, Comisia a susținut în ședință că natura nelegalităților reproșate nu era de un asemenea tip încât acestea să fie susceptibile să se repete în viitor independent de împrejurările prezentei cauze, în sensul Hotărârii din 15 decembrie 2016, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul (T-199/04 RENV, nepublicată, atacată cu recurs, EU:T:2016:740). În realitate, nelegalitățile reproșate ar fi strâns legate de împrejurările cauzei.

100 Reclamantele contestă obiecțiile privind interesul lor de a exercita acțiunea.

– *Aprecierea Tribunalului*

101 Potrivit unei jurisprudențe constante, o acțiune în anulare introdusă de o persoană fizică sau juridică nu este admisibilă decât în măsura în care reclamantul are un interes să obțină anularea actului în cauză (a se vedea Hotărârea din 20 iunie 2001, Euroalliages/Comisia, T-188/99, EU:T:2001:166, punctul 26 și jurisprudența citată). Aceasta presupune ca acțiunea să fie susceptibilă, prin rezultatul său, să aducă un beneficiu părții care a formulat-o (a se vedea Hotărârea din 17 aprilie 2008, Flaherty și alții/Comisia, C-373/06 P, C-379/06 P și C-382/06 P, EU:C:2008:230, punctul 25 și jurisprudența citată).

102 În speță, reclamantele nu solicită impunerea retroactivă a unor taxe antidumping mai ridicate, ci înlocuirea taxelor care rezultă din regulamentul atacat începând de la data adoptării eventualului nou regulament al Consiliului. Prin urmare, contrar celor susținute de Consiliu, nu se poate deduce din aceasta că cererea reclamantelor ignoră considerații imperative de securitate juridică ce au legătură cu toate interesele, atât publice, cât și private, aflate în joc (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 septembrie 2010, Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, punctul 66).

103 În această privință, trebuie amintit că, atunci când o acțiune nu se referă la eliminarea efectelor care rezultă din actul atacat, ci la înlocuirea lor cu o măsură mai strictă care presupune impunerea unei taxe antidumping mai ridicate, instanța Uniunii poate utiliza posibilitatea conferită de articolul 264 al doilea paragraf TFUE pentru a menține taxa antidumping instituită prin regulamentul care este atacat până la adoptarea de către instituțiile competente a măsurilor pe care le presupune executarea hotărârii (Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia, 264/82, EU:C:1985:119, punctul 32; a se vedea de asemenea prin analogie Hotărârea din 29 iunie 2000, Medici Grimm/Consiliul, T-7/99, EU:T:2000:175, punctul 55).

104 În aceste condiții, reclamantele au un interes de a solicita anularea regulamentului atacat, care este susceptibilă să le aducă un beneficiu. Prin urmare, argumentul Consiliului trebuie respins.

105 În ceea ce privește chestiunea efectelor Hotărârii din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372), astfel cum reiese din răspunsurile la întrebările scrise adresate de Tribunal, părțile sunt de acord cu privire la faptul că prezentul litigiu nu a rămas în întregime fără obiect ca urmare a acestei hotărâri, în măsura în care Consiliul nu contestă că prezentul litigiu își păstrează obiectul, cel puțin în ceea ce privește aplicarea regulamentului atacat la produsele Ninghai Organic Chemical Factory.

106 Astfel, regulamentul atacat a fost anulat doar în ceea ce privește Changmao Biochemical Engineering și rămâne, așadar, pe deplin în vigoare în ceea ce privește produsele celuilalt producător-exportator vizat, și anume Ninghai Organic Chemical Factory. Pe de altă parte, acesta a fost anulat ca urmare a unei încălcări a dreptului la apărare.

107 Potrivit jurisprudenței, în cadrul anulării unui act pentru încălcarea unor norme fundamentale de procedură, procedura prin care se urmărește înlocuirea actului anulat poate în principiu să fie reluată din punctul exact în care a intervenit nelegalitatea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 octombrie 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij și alții/Comisia, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P-C-252/99 P și C-254/99 P, EU:C:2002:582, punctele 45 și 73).

108 Din jurisprudență reiese de asemenea că un reclamant își poate păstra interesul de a solicita anularea unui act al unei instituții a Uniunii pentru a nu permite ca nelegalitatea de care se pretinde că este afectat să se repete în viitor (Hotărârea din 7 iunie 2007, Wunenburger/Comisia, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punctul 50, și Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, T-299/05, Rep., EU:T:2009:72, punctul 48).

109 În această privință, trebuie arătat că, în cadrul prezentei acțiuni, reclamantele contestă pentru mai multe motive metoda aleasă de Consiliu și de Comisie, în regulamentul atacat, pentru a calcula valoarea normală și, prin urmare, marja de dumping, metodă care este susceptibilă să fie reluată în viitor, în special în ceea ce privește importurile de acid tartric originar din China.

110 Pe de altă parte, este necesar să se respingă argumentul Comisiei întemeiat pe Hotărârea din 15 decembrie 2016, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul (T-199/04 RENV, nepublicată, atacată cu recurs, EU:T:2016:740), potrivit căreia neregulile invocate în speță ar fi strâns legate de împrejurările cauzei și nu s-ar putea repeta independent de aceasta. Pe de o parte, utilizarea unei metode eronate pentru calcularea valorii normale este susceptibilă să se repete în viitor independent de împrejurările speței. Pe de altă parte, elementul determinant menționat în Hotărârea din 15 decembrie 2016, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul (T-199/04 RENV, nepublicată, atacată cu recurs, EU:T:2016:740), este faptul că neregulile sunt susceptibile să se repete în viitor, chiar dacă actul atacat a încetat să producă efecte, iar nu că această posibilitate există independent de împrejurările cauzei.

111 În plus, după cum se arată la punctul 90 de mai sus, la 19 aprilie 2017, Comisia a publicat avizul de deschidere a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor antidumping aplicabile importurilor de acid tartric originar din China.

112 Rezultă din aceasta că în prezent Comisia preconizează menținerea măsurilor care decurg din regulamentul atacat care rămân în vigoare în ceea ce privește produsele Ninghai Organic Chemical Factory, fără a aduce atingere posibilității de a adopta măsurile adecvate pentru a remedia încălcarea constatată a normelor fundamentale de procedură, în ceea ce privește Changmao Biochemical Engineering, prin Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372).

113 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, reclamantele păstrează un interes de a exercita acțiunea. Prin urmare, acțiunea trebuie declarată admisibilă.

### *Cu privire la fond*

114 În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază ca urmare a schimbării metodologiei utilizate pentru calcularea valorii normale, al doilea, pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul 2016/1036] coroborat cu articolul 2 alineatele (1)-(3) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatele (1)-(3) din Regulamentul 2016/1036], ca urmare a utilizării unei valori normale construite, iar nu a prețurilor de vânzare pe piața internă efective practicate în țara analogă, al treilea, pe încălcarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază prin construirea valorii normale pe baza costurilor într-o altă țară decât țara

analogă, al patrulea, pe încălcarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază prin construirea valorii normale utilizând o materie primă care nu era echivalentă și, al cincilea, pe încălcarea dreptului la apărare și a obligației de motivare.

*Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază*

*– Argumentele părților*

115 Prin intermediul primului motiv, reclamantele susțin că regulamentul atacat încalcă articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, în măsura în care Consiliul a schimbat metodologia utilizată pentru calcularea valorii normale, fără ca acest lucru să fie justificat de o schimbare a circumstanțelor. În special, ele reproșează regulamentului atacat faptul că a construit valoarea normală în loc să utilizeze prețurile de vânzare pe piața internă efective.

116 Chiar dacă reclamantele admit că era inevitabilă schimbarea metodologiei pentru cei doi producători-exportatori chinezi, care nu mai erau eligibili pentru SEP, prin utilizarea unei țări analoge, ele consideră că Consiliul ar fi trebuit să se întemeieze pe prețurile de vânzare pe piața internă efective din țara analogă, după cum a procedat în cadrul anchetei inițiale pentru producătorii-exportatori care nu au solicitat SEP.

117 Consiliul, susținut de Comisie în ceea ce privește acest motiv, respinge argumentele reclamantelor.

118 Mai precis, Consiliul arată că, în cadrul anchetei inițiale, cei doi producători-exportatori chinezi au beneficiat de SEP și, prin urmare, valoarea normală a fost stabilită pe baza prețurilor lor de vânzare pe piața internă efective, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (7) litera (b) din Regulamentul 2016/1036]. Potrivit Consiliului, având în vedere faptul că regulamentul atacat a concluzionat că nu mai erau îndeplinite condițiile care le permiteau să beneficieze de SEP, metoda utilizată în cadrul anchetei inițiale pentru cei doi producători-exportatori chinezi nu mai putea fi utilizată, iar valoarea normală trebuia să fie calculată în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază. Prin urmare, articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază nu ar fi aplicabil în speță.

119 Consiliul consideră că, în realitate, reclamantele pretind că regulamentul atacat ar fi trebuit să aplice celor doi producători-exportatori chinezi aceeași metodă precum cea utilizată în cadrul anchetei inițiale în raport cu alți producători-exportatori care nu au cooperat. În opinia sa, acest argument trebuie respins, întrucât articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază se referă la aplicarea aceleiași metode pentru aceeași entitate economică în cadrul anchetei inițiale și al anchetei de reexaminare. Prin urmare, Consiliul respinge argumentul potrivit căruia ar fi desfășurată o anchetă unică pentru toate exporturile produsului vizat provenite din China. În realitate, în cadrul unei anchete ar fi aplicate simultan numeroase metode în funcție de situația specifică a fiecărui producător-exportator, după cum este sau nu este inclus în eșantion și după cum cooperează sau nu cooperează.

120 În plus, interpretarea reclamantelor ar înlătura orice distincție între producătorii-exportatori care au cooperat și producătorii-exportatori care nu au cooperat, ceea ce ar fi contrar principiului nediscriminării.

121 Pe de altă parte, Consiliul arată că, în cadrul anchetei inițiale, marjele de dumping ale celor doi producători-exportatori chinezi au fost calculate pe baza unor date referitoare la procesul de producție sintetic. Interpretarea reclamantelor ar conduce la a întemeia pentru prima dată calcularea valorii

normale pe date referitoare la procesul de producție natural, în timp ce prețul de export ar continua să fie calculat în funcție de date referitoare la procesul de producție sintetic, ceea ce ar denatura comparația lor.

122 În sfârșit, Consiliul face referire la obligația de a efectua o comparație echitabilă, ce rezultă din articolul 11 alineatul (9) coroborat cu articolul 2 alineatele (10) și (11) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatele (10) și (11) din Regulamentul 2016/1036]. Chiar dacă admite că articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază se referă la comparația dintre valoarea normală și prețul de export, această dispoziție ar presupune de asemenea că trebuie să se asigure că calculul valorii normale este efectuat în așa fel încât comparația ulterioară să fie echitabilă. În speță, având în vedere diferențele dintre procedeele de producție în Argentina și în China, ar fi fost inechitabil să se întemeieze pe prețurile de vânzare efective ale producătorului argentinian.

*– Aprecierea Tribunalului*

123 Prin intermediul primului motiv, reclamantele reproșează în esență Consiliului că a construit valoarea normală utilizată pentru calcularea marjei de dumping a celor doi producători-exportatori chinezi, în loc să utilizeze prețurile de vânzare pe piața internă efective din țara analogă, după cum a procedat pentru producătorii care nu au beneficiat de SEP în cadrul anchetei inițiale. Potrivit reclamantelor, un asemenea procedeu ar fi contrar articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

124 În această privință, trebuie amintit că normele pentru calcularea valorii normale sunt definite la articolul 2 alineatele (1)-(7) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatele (1)-(7) din Regulamentul 2016/1036]. Pentru importurile provenite dintr-o țară care nu are economie de piață, care este membră a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) la data deschiderii anchetei, valoarea normală se stabilește în principiu potrivit metodei specifice prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază. Potrivit acestei metode, valoarea normală se stabilește printre altele pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță cu economie de piață, și anume țara analogă.

125 Prin excepție, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, în ceea ce privește importurile care provin dintr-o țară care nu are economie de piață, valoarea normală se stabilește în conformitate cu articolul 2 alineatele (1)-(6) din acest regulament în situația în care se stabilește că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, T-35/01, EU:T:2004:317, punctul 50, și Hotărârea din 26 septembrie 2012, LIS/Comisia, T-269/10, nepublicată, EU:T:2012:474, punctul 39). Trebuie amintit că articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază conține normele aplicabile pentru stabilirea valorii normale în cazul importurilor care provin din țări care au economie de piață.

126 Pe de altă parte, potrivit articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, în toate anchetele de reexaminare, Comisia aplică, în măsura în care circumstanțele nu s-au schimbat, aceeași metodă ca și în ancheta care a avut ca rezultat impunerea taxei, ținându-se seama de dispozițiile articolului 2 din regulamentul de bază.

127 Din articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază reiese că, în general, în cadrul unei reexaminări, instituțiile Uniunii sunt obligate să aplice aceeași metodă, inclusiv pentru compararea prețului de export și a valorii normale, ca metoda utilizată în cadrul anchetei inițiale care a avut ca rezultat impunerea taxei. Aceeași dispoziție prevede o excepție care permite instituțiilor să aplice o metodă diferită de cea utilizată în cadrul anchetei inițiale în măsura în care circumstanțele s-au schimbat. Din aceeași dispoziție rezultă că metoda aplicată trebuie să fie conformă cu dispozițiile articolului 2 din regulamentul de bază (Hotărârea din 8 iulie 2008, Huvis/Consiliul, T-221/05, nepublicată, EU:T:2008:258, punctele 41 și 42).

128 Acestea sunt principiile în lumina cărora este necesar să se examineze cauza.

129 Din considerentele (18)-(28) ale regulamentului provizoriu și din considerentul (13) al regulamentului definitiv reiese că, în cadrul anchetei inițiale, în ceea ce privește cei doi producători-exportatori chinezi care au demonstrat că în cazul lor prevalau condițiile economiei de piață și care, prin urmare, au beneficiat de SEP, Comisia a calculat valoarea normală în temeiul normelor prevăzute la articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază, în special pe baza prețului de vânzare pe piața internă real facturat de fiecare producător-exportator. În ceea ce privește producătorii-exportatori care nu au beneficiat de SEP în cadrul anchetei inițiale, din considerentele (29)-(34) ale regulamentului provizoriu și din considerentul (13) al regulamentului definitiv reiese că valoarea normală a fost stabilită pe baza unor informații primite de la producătorul din țara analogă, în special prețurile plătite pe piața internă argentiniană, în temeiul normelor prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

130 Potrivit considerentelor (15)-(21) ale regulamentului atacat, a fost refuzată acordarea SEP celor doi producători-exportatori chinezi în cadrul anchetei de reexaminare. Pentru acest motiv, valoarea normală nu mai putea fi stabilită pe baza prețului de vânzare pe piața internă real facturat de fiecare dintre cei doi producători-exportatori chinezi, în temeiul normelor prevăzute la articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază. După cum admit reclamantele, aceasta nu constituie în sine o schimbare de metodologie contrară articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

131 Or, din considerentele (27)-(29) ale regulamentului atacat reiese că, pentru cei doi producători-exportatori chinezi, în cadrul anchetei de reexaminare, valoarea normală a fost construită în esență pe baza costurilor de producție din Argentina, iar nu a utilizării prețurilor de vânzare pe piața internă din această țară.

132 Contrar celor susținute de Consiliu, aceasta constituie o schimbare de metodologie în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază. Astfel, potrivit acestei dispoziții, în toate anchetele de reexaminare, Comisia aplică „aceeași metodă ca și în ancheta care a avut ca rezultat impunerea taxei”. În speță, valoarea normală pentru producătorii-exportatori care nu beneficiau de SEP a fost calculată pe baza prețurilor de vânzare internă argentiniene în cadrul anchetei inițiale, în timp ce aceasta a fost construită în esență pe baza costurilor de producție din Argentina în cadrul anchetei de reexaminare pentru cei doi producători-exportatori chinezi care nu mai puteau beneficia de SEP. În această privință, trebuie subliniat că textul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază se referă la aplicarea aceleiași metode în ancheta inițială și în ancheta de reexaminare. Prin urmare, contrar celor susținute de Consiliu, această dispoziție nu se limitează să impună numai aplicarea aceleiași metode pentru aceeași entitate economică.

133 Este evident că pot fi aplicate metodologii diferite pentru calcularea valorii normale a producătorilor-exportatori care, întrucât se află în situații diferite, sunt supuși unor dispoziții diferite din regulamentul de bază. O asemenea situație se regăsește, de exemplu, în cazul producătorilor-exportatori care beneficiază de SEP și al celor care nu beneficiază de SEP. Or, în principiu, în temeiul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, instituțiile Uniunii au obligația de a aplica aceeași metodă pentru calcularea valorii normale în cazul producătorilor-exportatori care nu beneficiază de SEP, în cadrul anchetei inițiale și al anchetei de reexaminare, sub rezerva unei schimbări de circumstanțe sau a faptului că metoda utilizată inițial s-a dovedit contrară dispozițiilor articolului 2 din regulamentul de bază.

134 În speță, regulamentul atacat nu face referire la o schimbare de circumstanțe. Chiar dacă se precizează în considerentul (27) al regulamentului atacat că alegerea metodologiei aplicate decurge din diferențele dintre procedeele de producție a acidului tartric în Argentina și în China, și anume procedeul natural și, respectiv, procedeul sintetic, după cum susțin în mod întemeiat reclamantele, aceste diferențe existau și erau deja cunoscute în stadiul anchetei inițiale.

135 Este necesar să se arate că Consiliul susține în înscrisurile sale că ar fi denaturată sau chiar inechitabilă comparația dintre, pe de o parte, valoarea normală calculată pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă în Argentina și, așadar, întemeiată pe date referitoare la procedeul de producție natural, și, pe de altă parte, prețurile de export ale celor doi producători-exportatori chinezi referitoare la procedeul de producție sintetic. Chestionat cu privire la conținutul acestui argument în ședință, Consiliul a susținut că o astfel de metodă de calcul al taxelor antidumping ar fi contrară articolului 2 din regulamentul de bază.

136 În această privință, este necesar să se arate că regulamentul atacat nu precizează că metoda inițială s-a dovedit contrară articolului 2 din regulamentul de bază, aspect care este, de altfel, confirmat de faptul că taxa antidumping în vigoare pentru ceilalți producători-exportatori se întemeiază în continuare pe valoarea normală stabilită potrivit metodei inițiale. Dacă s-ar accepta teza Consiliului, aceasta ar avea drept consecință că aplicarea respectivei metode în privința celorlalți producători-exportatori, ale căror taxe sunt în continuare stabilite pe baza acestei metode, ar fi nelegală. Or, trebuie să se constate că Consiliul și Comisia nu au modificat deloc taxa antidumping aplicabilă celorlalți producători-exportatori de la adoptarea regulamentului provizoriu.

137 Pe de altă parte, este necesar să se respingă temeinicia acestui argument, având în vedere faptul că acidul tartric fabricat prin sinteză chimică are aceleași caracteristici și este destinat aceloraşi utilizări de bază precum cel fabricat pe baza subproduselor rezultate din fabricarea vinului, astfel cum se precizează la punctul 1 de mai sus. Prin urmare, comparația dintre valoarea normală calculată pe baza datelor referitoare la procedeul de producție natural și prețurile de export întemeiate pe date referitoare la procedeul de producție sintetic nu este contrară articolului 2 din regulamentul de bază.

138 Trebuie adăugat că Consiliul nu poate justifica schimbarea metodei doar prin faptul că consideră mai adecvată metoda reținută de regulamentul atacat. Astfel, potrivit jurisprudenței, nu este suficient ca o nouă metodă să fie mai adecvată decât cea anterioară, în cazul în care aceasta este totuși conformă articolului 2 din regulamentul de bază (Hotărârea din 8 iulie 2008, Huvis/Consiliul, T-221/05, nepublicată, EU:T:2008:258, punctul 50).

139 În sfârșit, trebuie respins argumentul invocat de Consiliu potrivit căruia interpretarea reclamantelor ar înlătura orice distincție între producătorii-exportatori care au cooperat și cei care nu au cooperat. Din considerentul (22) al regulamentului atacat reiese că cei doi producători-exportatori chinezi care au cooperat, care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază [devenit articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul 2016/1036], au beneficiat de un tratament individual. Prin urmare, spre deosebire de ceilalți producători-exportatori care nu au cooperat, aceștia au beneficiat de o taxă antidumping individuală întemeiată pe prețurile lor de export respective.

140 În plus, din jurisprudență reiese că, în temeiul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, o taxă antidumping individuală este calculată în mod normal prin compararea valorii normale aplicabile tuturor producătorilor-exportatori cu prețurile de export individuale ale producătorului în cauză [a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 130, și Hotărârea din 26 noiembrie 2015, Giant (China)/Consiliul, T-425/13, nepublicată, EU:T:2015:896, punctul 47]. Prin urmare, este necesar să se respingă argumentul invocat de Consiliu și de Comisie în ședință prin care se urmărea înlăturarea primului motiv în temeiul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază.

141 Astfel, trebuie arătat că este logic ca, atunci când mai multor producători-exportatori li se acordă SEP, valoarea normală să fie diferită pentru fiecare dintre ei, întrucât este calculată pe baza datelor lor respective. În schimb, nu există niciun motiv pentru ca valoarea normală să fie diferită în cazul mai multor producători-exportatori cărora li se refuză SEP, întrucât, în această situație, calculele valorii normale se întemeiază pe datele unei țări analoge, așadar în mod independent de datele lor respective. În această din urmă ipoteză, un producător-exportator poate în continuare să solicite un tratament

individual, ceea ce înseamnă că o marjă de dumping individuală va fi calculată prin compararea valorii normale, care este aceeași pentru toți, cu propriile prețuri de export, în loc să se compare valoarea normală cu prețurile de export ale industriei.

142 În lumina celor ce precedă, este necesar să se admită primul motiv. Prin urmare, regulamentul atacat trebuie anulat.

143 În consecință, nu este necesar ca Tribunalul să examineze celelalte motive invocate de reclamante.

*Cu privire la cererea de menținere a efectelor regulamentului atacat*

– *Argumentele părților*

144 În ipoteza în care s-ar admite acțiunea în anulare, reclamantele solicită Tribunalului să mențină în vigoare efectele regulamentului atacat până la adoptarea de către Consiliu a măsurilor adecvate pentru a se conforma hotărârii Tribunalului, în temeiul articolului 264 al doilea paragraf TFUE. În această privință, reclamantele susțin că anularea pură și simplă a regulamentului atacat ar avea drept consecință plasarea acestora într-o situație și mai dificilă, întrucât ar fi expuse la dumping din partea celor doi producătorilor-exportatori chinezi, până la adoptarea măsurilor de executare de către Consiliu. Ele precizează că acțiunea lor nu urmărește să obțină anularea tuturor efectelor regulamentului atacat, ci mai degrabă corectarea acestuia. Prin urmare, nu ar fi necesar să se confere un avantaj nejustificat celor doi producători-exportatori chinezi.

145 Potrivit Consiliului, reclamantele nu au demonstrat că erau îndeplinite în speță condițiile de aplicare a articolului 264 al doilea paragraf TFUE. În special, Consiliul arată că este necesar să se ia în considerare ansamblul intereselor aflate în joc, în special cele ale importatorilor care vor trebui să achite taxe antidumping nelegale atât timp cât instituțiile nu au acționat. În plus, reclamantele nu ar fi demonstrat existența unor motive importante de securitate juridică pentru menținerea efectelor regulamentului atacat.

– *Aprecierea Tribunalului*

146 Având în vedere anularea pronunțată prin Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372), este imposibil să se admită cererea reclamantelor în ceea ce privește Changmao Biochemical Engineering. Cu toate acestea, cererea poate fi admisă în ceea ce privește Ninghai Organic Chemical Factory.

147 În această privință, trebuie arătat că acțiunea nu urmărește eliminarea taxei antidumping care rezultă din regulamentul atacat, ci înlocuirea sa cu o măsură mai strictă care presupune o taxă antidumping mai ridicată în temeiul unei metodologii de calcul eventual diferite. Pe de altă parte, din moment ce consecințele simplei anulări a regulamentului atacat ar putea avea ca efect să aducă atingere interesului general al politicii Uniunii în materia antidumpingului, trebuie, pentru a se asigura eficacitatea unor asemenea măsuri și contrar obiecțiilor Consiliului, să se mențină taxa antidumping care rezultă din regulamentul atacat până la adoptarea de către instituții a măsurilor pe care le presupune executarea prezentei hotărâri, conform articolului 264 al doilea paragraf TFUE (Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia, 264/82, EU:C:1985:119, punctul 32).

148 În plus, este necesar să se facă trimitere la punctele 101-113 de mai sus în ceea ce privește interesul de a exercita acțiunea al reclamantelor, în pofida anulării regulamentului atacat.

149 Prin urmare, este necesar să se admită cererea de menținere a efectelor regulamentului atacat, în măsura în care acesta nu a fost anulat prin Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372).

**Cu privire la cheltuielile de judecată**

150 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantelor.

151 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

152 Potrivit articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate decide ca un intervenient, altul decât cei menționați la alineatele (1) și (2) ale articolului respectiv, să suporte propriile cheltuieli de judecată. În împrejurările din prezentul litigiu, este necesar să se decidă că Changmao Biochemical Engineering suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă)

declară și hotărăște:

**1) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 626/2012 al Consiliului din 26 iunie 2012 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 349/2012 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză.**

**2) Taxa antidumping impusă prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 626/2012 se menține în ceea ce privește produsele Ninghai Organic Chemical Factory până la adoptarea de către Comisia Europeană și de către Consiliul Uniunii Europene a măsurilor pe care le presupune executarea prezentei hotărâri.**

**3) Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Distillerie Bonollo SpA, de Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, de Distillerie Mazzari SpA, de Caviro Distillerie Srl și de Comercial Química Sarasa, SL.**

**4) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.**

**5) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Collins Kancheva Bieliūnas

Barents Passer

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 3 mai 2018.

Semnături